

کد کنترل

317

A

317A

آزمون ورودی دوره دکتری (نیمه‌متمرکز) - سال ۱۴۰۰

دفترچه شماره (۱)

صبح جمعه

۹۹/۱۲/۱۵

«اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می‌شود.»

امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

رشته علوم قرآن و حدیث - (کد ۲۱۲۹)

مدت پاسخ‌گویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سؤالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی: - زبان عربی - علوم قرآنی - تفسیر - حدیث	۹۰	۱	۹۰

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

این آزمون نمره منفی دارد.

* داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضا در مندرجات جدول ذیل، به منزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینجانب با شماره داوطلبی با آگاهی کامل، یکسان بودن شماره صندلی خود را با شماره داوطلبی مندرج در بالای کارت ورود به جلسه، بالای پاسخنامه و دفترچه سؤالات، نوع و کد کنترل درج شده بر روی دفترچه سؤالات و پائین پاسخنامه را تأیید می‌نمایم.

امضا:

■ ■ عین الأنسب للجواب عن الترجمة أو التعريب أو المفهوم (۱-۱۰)

۱- عین الصحیح:

- ۱) ﴿كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾: هر چیزی نزد او به مقداری وجود دارد!
 - ۲) ﴿تَوْفَنِي مَسْلَمًا وَ الْحَقَنِي بِالصَّالِحِينَ﴾: مرا با مسلمانان بمیران و به صالحان پیوند ده!
 - ۳) ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾: قطعاً ما قرآنی عربی را نازل کردیم شاید شما تعقل کنید!
 - ۴) ﴿وَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ، إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾: و نباید کلامشان تو را اندوهگین کند زیرا تمامی عزت از آن خداست!
- ۲- « وَ تَدَقُّ فِي مَرَأَى الرَّعِيَةِ عُنُقَهُ لِيَمُوتَ مَوْتَ الْمَجْرِمِينَ مُذَالًا! »:
- ۱) گردن او را در برابر چشمان رعیت می‌زنی تا همانند مجرمان، خوار و ذلیل بمیرد!
 - ۲) گردن او را در برابر دیدگان رعیت قطع می‌کنی، تا همانند خدمتکاران مجرم بمیرد!
 - ۳) در دید رعیت گردن تو باریک است، برای اینکه افراد پست همانند مجرمها می‌میرند!
 - ۴) با گردن دراز آیینهای مردم را خرد می‌کنی، تا مجرمان به هنگام مرگ با ذلت بمیرند!
- ۳- « تَوَمَّلْ أَنْ أَوْوَبَ لَهَا بَنَهَبٍ وَ لَمْ تَعْلَمْ بَأَنَّ السَّهْمَ صَابِئًا! »:
- ۱) امیدوار است که همراه غنایم نزد او بازگردم و نمی‌داند که تیر در من کارگر افتاده است!
 - ۲) آرزوی وی اینست که برای او با غارتی بیایم و حال اینکه نمی‌داند تیر او به هدف خورده است!
 - ۳) به خود امیدواری می‌دهد که رجعت من همراه غنایم باشد ولی خبر ندارد که تیرها از کار افتاده است!
 - ۴) بازگشت من با دستان پر برای او از جمله احلام وی است درحالی که خبر ندارد تیری مرا هدف قرار داده است!

۴- « خَلْفَ لَنَا عَرَبُ الْجَاهِلِيَّةِ تَرَاتُّا كَبِيرًا مِنَ الْأَمْثَالِ وَ هِيَ عِبَارَاتٌ تُضْرِبُ فِي حَوَادِثٍ مُشْبِهَةٍ لِلْحَوَادِثِ الْأَصْلِيَّةِ الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا! »:

(۱) مؤلفان عصر جاهلی میراث کبیری از مثلها را برایمان بجا می‌گذارند، و ضرب‌المثلها عبارتهایی هستند که در مناسبتهای مشابه ذکر می‌شوند!

(۲) عرب جاهلی ضرب‌المثلهای بسیاری را بعنوان میراث ادبی بجای نهاده است، این مثلها در حوادث مشابه که حوادث اصلی را بخاطر می‌آورند ذکر می‌شوند!

(۳) نوشته‌های عربی دوره جاهلی میراث عظیمی از ضرب‌المثلها را از خویشان بجای گذاشته‌اند، و این ضرب‌المثلها در حوادث شبیه به حوادث اصلی مربوط به همان مثل بکار می‌روند!

(۴) عربهای دوره جاهلی میراثی بزرگ از مثلها را برای ما باقی گذاشته‌اند، و این مثلها عبارتهایی هستند که در مورد حوادثی مشابه حوادث اصلی که درباره آنها سخن رفته بکار برده شده‌اند!

۵- « وَ الشَّيْبُ يَنْهَضُ بِالشَّبَابِ كَأَنَّهُ لَيْلٌ يَصْبِحُ بِجَانِبِهِ نَهَارًا! ». الأَقْرَبُ مِنْ مَعْنَى الْبَيْتِ:

(۱) مرابرف باریده بر پرزاغ نشاید چو بلبیل تماشای باغ!

(۲) شادی مکن از زادن و شیون مکن بر مرگ زین گونه بسی آمد و زین گونه بسی رفت!

(۳) فلا جزع إن فرّق الدّهر بيننا و كلّ فتى يومًا به الدّهر فاجع!

(۴) ينال الفتى في عيشه و هو جاهل و يكدي الفتى في دهره و هو عالم!

۶- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

(۱) إِلَيَّ أَيُّهَا الْمُحَنِّكَ يَعُودُ الْأَمْرُ كُلُّهُ! : به من که صاحب تجربه‌ام همه موضوع مربوط می‌شود!

(۲) القراءَةُ فَتَبَاحُثُ مِنَ آيَاتِ النَّجَاحِ! : خواندن همزمان با مباحثه از ابزارهای موفقیت است!

(۳) أَسَاعِدُنِي فِي النَّائِبَاتِ وَ أَظْلَمَكَ؟ كَلَّا! : آیا در سختیها به من کمک می‌کنی تا به تو ستم کنم؟ هرگز!

(۴) صَبْرِكَ وَ تَصَلُّ إِلَى أَهْدَاكَ السَّامِيَّةِ مِنْ أَسْبَابِ فَرْحِي! : پایداریت تا زمانی که به هدفهایت برسی، از علل خوشحالی من است!

۷- « الْعَوَانُ لَا تَعْلَمُ الْخِمْرَةَ! ». يَدُلُّ الْمَثَلُ عَلَى أَنَّ

(۱) الشَّيْخُ لَا يَتَعَلَّمُ مِنَ النَّأْشِ!

(۲) الْمَرْأَةُ الْمَسْنَةُ لَا تَحْتَاجُ إِلَى لِبْسِ السِّتْرِ!

(۳) الْإِنْسَانُ الْمُحَنِّكَ لَا يَحْتَاجُ أَنْ يَتَعَلَّمَ الْمَبَادِي!

(۴) الْإِنْسَانُ الْخَبِيرُ لَا يَحْتَاجُ إِلَى مَنْ يَعْلَمُهُ الشَّيْءَ الَّذِي يَتَّقَنَهُ!

- ٨- « در سال ٨ هجری نقض عهد قریشیان سبب شد لشکر اسلام بطرف مکه حرکت کند و بدون درگیری وارد این شهر شود و مردمانش با پیامبر (ص) بیعت کنند!»:
- ١) في السنة الثامنة من الهجرة نقضت قريش لمعاهدتها و سبب هذا الأمر تحرك جيش الإسلام باتجاه مكة و دخل هذه المدينة بدون حرب و بايع الأهالي النبي (ص)!
- ٢) في السنة الثامنة من الهجرة أدى نقض قريش لمعاهدتها إلى أن يتحرك جيش المسلمين باتجاه مكة و يدخل هذه المدينة دون معركة و يبايع أهاليها النبي (ص)!
- ٣) عندما نكث أهالي قريش عهدهم في السنة الثامنة الهجرية تحرك جيش المسلمين نحو مكة و دخل البلد دون معركة و أخذ الأهالي يبايعون النبي (ص)!
- ٤) عندما نكثت قريش عهدها سبب الأمر أن يتحرك جيش الإسلام نحو مكة و أن يدخل هذا البلد بلحرب و الأهالي بايعوا النبي (ص)!
- ٩- « در دو قرن دهم و یازدهم بار دیگر توجه و علاقه به شناخت اسلام و تفکرات اسلامی در اروپا زنده شد!»:
- ١) في قرني العاشر و الحادي عشر تجددت الحياة للمرة الثانية للاهتمام بمعرفة الأفكار الإسلامية في أوروبا!
- ٢) أخذت الحياة تدبّ في أوروبا لثاني مرّة منذ القرنين العاشر و الحادي عشر لمعرفة الإسلام و الأفكار الإسلامية!
- ٣) في القرنين العاشر و الحادي عشر دبت الحياة مرّة أخرى في الاهتمام بمعرفة الإسلام و الأفكار الإسلامية في أوروبا!
- ٤) أخذت الحياة تتجدد منذ قرني العاشر و الحادي عشر في أوروبا مرّة أخرى للاهتمام بمعرفة الإسلام و الأفكار الإسلامية!
- ١٠- « موفقیت طرح توسعه روستایی و حمایت از معلولین و آموزش بهداشت، همگی بستگی به وجدان کاری هر فردی دارد!»:
- ١) نجاح منشور التنمية الريفية و دعم المعاقين و التنقيف الصحي كلّها يرتبط بالضمير المهني لكلّ إنسان!
- ٢) إنّ النّجاح لمنشور التوسعة الريفية و حماية المعاقين و تعليم الصّحة كلّها ترتبط بضمير المهني للأفراد!
- ٣) توفيق مشروع تنمية الريف و حماية المعوقين في العمل و التعليم الصحي يرتبط جميعاً بضمير كلّ الأفراد!
- ٤) إنّ التوفيق في مشروع التوسعة للأرياف و حماية المعوقين عن العمل و تنقيف الصّحة ترتبط جميعها بضمير الأفراد!

■ ■ عین المناسب للجواب عن التشكيل (١١-١٣)

١١- عین الخطأ:

- (١) قال نَوْفٌ: و عَقَدَ لِلْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي عَشْرَةِ آلَافٍ، و لَقِيَ بِنِ سَعْدِ رَحْمَةَ اللَّهِ فِي عَشْرَةِ آلَافٍ،
- (٢) و لِأَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ فِي عَشْرَةِ آلَافٍ، و لِغَيْرِهِمْ عَلَى أَعْدَادٍ أُخْرٍ،
- (٣) و هُوَ يُرِيدُ الرَّجْعَةَ إِلَى صِفِّينَ، فَمَا دَارَتِ الْجُمُعَةُ حَتَّى ضَرْبَةَ الْمَلْعُونِ ابْنِ مُلْجَمٍ لَعَنَهُ اللَّهُ،
- (٤) فَتَرَا جَعَتِ الْعَسَاكِرُ فَكُنَّا كَأَغْنَامٍ فَقَدْتُ رَاعِيَهَا تَخْتَنِفُهَا الذَّنَابُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ!

١٢- عین الخطأ:

- (١) فِي دَاخِلِ هَذِهِ الْمَدِينَةِ كَنِيسَةٌ عَظِيمَةٌ بُنِيَتْ عَلَى اسْمِ بَطْرَسَ و بَوْلَسَ الْحَوَارِيِّينَ،
- (٢) و هُمَا فِي قَبْرَيْنِ. و طُولُ هَذِهِ الْكَنِيسَةِ ثَلَاثُمِائَةَ ذِرَاعٍ و عَرْضُهَا مِائَتَا ذِرَاعٍ،
- (٣) و ارْتِفَاعُ سَمَكِهَا مِائَةٌ و خَمْسَةُ عَشَرَ ذِرَاعًا، و أَرْكَانُهَا مِنْ نَحَاسٍ مُفْرَغٍ،
- (٤) و سَمَكُهَا كَذَلِكَ مُغَطَّى بِالنَّحَاسِ الْأَصْفَرِ، و أَسْوَاقُ الْمَدِينَةِ مَفْرُوشَةٌ بِالرُّخَامِ الْأَبْيَضِ و الْأَزْرَقِ!

١٣- عین الخطأ:

- (١) إِنَّ أَصْحَابَ الْمَصَالِحِ و الْمَأْرِبِ و الْمُتَطَلِّعِينَ إِلَى السُّلْطَةِ لَا يَجِدُونَ أَيَّ سَبِيلٍ،
- (٢) إِلَى الْوُصُولِ إِلَى هَذِهِ التَّطَلُّعَاتِ إِلَّا عَبْرَ اسْتِثْلَابِ الْوَاقِعِ،
- (٣) بَعْضِ خُصُوصِيَّاتِهِ و التَّقْمُّصُ بِرَدَاءِ الشَّرْعِيَّةِ، و هَذَا لَا يَكُونُ إِلَّا،
- (٤) مِنْ خِلَالِ اسْتِيعَادِ الشَّرْعِيَّةِ و اتِّبَاعِ سِيَّاسَةِ التَّفَرُّقَةِ بَيْنَ صُفُوفِ أَوْلَادِ الْأُمَّةِ الْوَاحِدَةِ!

■ ■ عین المناسب للجواب عن الإعراب و التحليل الصرفي (١٤-١٨)

١٤- ﴿ قُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَ زَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَ كُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۖ ۝ عین الخطأ:

- (١) آدَمُ: اسم تفضيل و ممنوع من الصرف؛ زوج: معطوف و مرفوع بالتبعية للمعطوف عليه ضمير أنت « البارز »
- (٢) أسكن: فعل و فاعله الضمير المستتر فيه وجوبًا تقديره « أنت »؛ و « أنت » البارز مؤكد لفظي و مرفوع محلاً بالتبعية
- (٣) كلاً: فعل أمر و مهموز الفاء و مبني على حذف نون الإعراب؛ رغداً: صفة لمصدر محذوف تقديره « أكلأ رغداً » أو مصدر في موضع الحال تقديره « مستطيبين متهنئين »
- (٤) حيث: ظرف أو مفعول فيه للمكان و متعلقه فعل « كلاً »، أو بدل من الجنة و منصوب محلاً بالتبعية؛ شئتما: جملة فعلية و مضاف إليه و مجرور محلاً

- ١٥- « و لا تُضَيِّعَنَّ حَقَّ أَخِيكَ اِتِّكَالًا عَلَى مَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَهُ، فَإِنَّهُ لَيْسَ لَكَ بِأَخٍ مِنْ أَضَعْتَ حَقَّهُ! ». عَيْنُ الْخَطَأِ:
- ١) تَضَيِّعَنَّ: فعل مضارع من باب تفعيل و معتلّ العين، مبنيّ على الفتح لوجود نون التوكيد، و فاعله الضمير المستتر فيه وجوبًا
- ٢) أَخٍ: من الأسماء الخمسة و مجرور بالكسرة بحرف الباء، بأخٍ: جار و مجرور و شبه الجملة خبر مقدّم لفعل « ليس » و منصوب محلاً
- ٣) أَضَعْتَ: فعل ماضٍ من باب إفعال و معتلّ و أجوف، فاعله الضمير البارز، و الجملة فعلية و صلة للموصول « من » و عائدها ضمير الهاء في « حَقَّهُ »
- ٤) بَيْنَ (بَيْنَكَ): ظرف غير متصرفٍ أو مفعول فيه للمكان و منصوب و متعلّقه محذوف، و شبه الجملة صلة للموصول « ما » و عائدها الضمير المستتر في المتعلّق المحذوف
- ١٦- « رَبِّهِ فَتِيَّةٌ دَعَوْتُ إِلَى مَا يورثُ المجدَ دائبًا، فأجابوا! ». عَيْنُ الْخَطَأِ:
- ١) رَبِّ: حرف جرّ شبيهه بالزائد، رَبِّهِ: جار و مجرور و متعلّقهما محذوف؛ فتية: تمييز و منصوب
- ٢) دَعَوْتُ: فعل ماضٍ للمتكلم وحده، فاعله الضمير البارز، و الجملة فعلية و خبر للمبتدأ ضمير الهاء في « رَبِّهِ »
- ٣) يورثُ: مضارع من باب إفعال، معتلّ و مثال، فاعله الضمير المستتر فيه جوازًا، و الجملة فعلية و صلة للموصول « ما »
- ٤) أَجابوا: ماضٍ من باب إفعال، معتلّ و أجوف و له الإعلال بالقلب، مبني على الضمّ، فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية
- ١٧- « و ما كلٌّ من يُبدي البشاشةَ كأننا — أخاك إذا لم تُلفِه لك منجدا! ». عَيْنُ الْخَطَأِ:
- ١) تُلْفِ: فعل مضارع من باب إفعال، و من أفعال القلوب لليقين، فاعله الضمير المستتر فيه وجوبًا، و ضمير الهاء مفعول به أول، و « منجداً » مفعول به ثانٍ
- ٢) كأننا: مشتق و اسم فاعل (مصدره: كون) و من النواسخ، اسمه الضمير المستتر فيه تقديره « هو » و خبره « أخاصا » و منصوب بالألف
- ٣) ما: حرف شبيهه « ليس » و من النواسخ، اسمه « كلٌّ » و خبره « كأننا » و « أخاصا » خبر « كأننا » و منصوب بالألف
- ٤) يُبدي: فعل مضارع من باب إفعال، فاعله الضمير المستتر، و « البشاشة » مفعول به أول و « كأننا » مفعول به ثانٍ له

- ۱۸- « أخلّني و أحبّاني ذرّوا من حبّه ما بي مريض العشق لا يبّري و لا يشكو إلى الراقي ». عيّن الخطأ:
- (۱) أخلّاء: جمع تكسير (مفردة: خليل، مذكّر)، معرب و ممدود و ممنوع من الصرف، منادى مضاف و منصوب بفتحة مقدّرة
- (۲) ما: موصول عامّ، مفعول به و في محلّ نصب. بي: جار و مجرور و مع متعلّقهما المحذوف، شبه جملة و صلة للموصول « ما »
- (۳) ذرّوا: فعل أمر للمخاطبين، مجرد ثلاثي، معتل و أجوف (له إعلال القلب)، فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية و جواب للنداء
- (۴) يبّري: مضارع، مجرد ثلاثي، و أصله مهموز اللام، فاعله الضمير المستتر فيه جوازاً تقديره « هو » و الجملة فعلية و خبر للمبتدأ « مريض »

■ ■ عيّن المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (۱۹-۳۰)

- ۱۹- عيّن الخطأ عن دخول نون التوكيد على الأفعال:
- (۱) يا رجال! هل تهوّن عن خلق و تأنن بملثه! (۲) فينّ بعهدك حيثما عاهدتَ امرأ!
- (۳) ألا ليت الغافلات يخرجنانّ عن طريق الغي! (۴) و الله لسوف أخدمك برغبة!
- ۲۰- عيّن ما يدلّ على دفعات وقوع الفعل:
- (۱) جبن المرء جبنه! (۲) لعب الطفل لعبة!
- (۳) جهل القارئ جهلة! (۴) حسن الصديق حسنة!
- ۲۱- عيّن ما ليس فيه من ملحقات الجمع السالم للمذكّر:
- (۱) ﴿ و ما أذكرك ما عليّون ﴾ (۲) ﴿ عن اليمين و عن الشمال عزيز ﴾
- (۳) ﴿ و ما يعقلها إلا العالمون ﴾ (۴) ﴿ الذين جعلوا القرآن عضين ﴾
- ۲۲- عيّن عائد الصلّة ضميراً بارزاً:
- (۱) هي الدنيا، من رفعته ارتفع! (۲) العاقل هو الذي يتعظ بأمثولات الدهر!
- (۳) أين جاري الذي كان رفيق أيامي! (۴) إقرأ البيتين اللذين قد جاءا في هذه الصفحة!
- ۲۳- عيّن الصحيح (في عمل اسم الفاعل):
- (۱) الناسون العيوب فائزون! (۲) يا ممّداً يدي؛ لا تتركها!
- (۳) الغيوم السوداء ممطرة الأمطار! (۴) قائل أنت كلماتٍ لست عاملاً بها!

٢٤- عین « ان » حرفاً عاملاً:

- (١) انما يشغل عن الآمال الدنيوية من يرى الجنة و النار أمامه!
- (٢) ان يكاد ليبعد عن نفسه التخاذل لما تأمل في عواقبه!
- (٣) ان التقوى كمركب ذلول، يوصل أهله إلى الجنة!
- (٤) ان الدنيا إلا دار فناء و الآخرة دار بقاء!

٢٥- عین الصحيح (عن التوكيد):

- (١) غيرت مكان المقاعد كله في صالة الاستقبال!
- (٢) ذهب الحاج أجمع كلهم لزيارة بيت الله الحرام!
- (٣) علقت هاتين اللوحتين كليهما على جدار غرفتنا!
- (٤) إن معلمتنا نفسها قد زرعت بذور الأمل في قلوبنا!

٢٦- عین الخطأ:

- (١) يوم الجمعة صمت!
- (٢) يوم الجمعة صمت فيه!
- (٣) يوم الجمعة صمته!
- (٤) يوم الجمعة صمت!

٢٧- عین العبارة التي تختلف عن بقية العبارات (في العامل و المعمول):

- (١) سأل و أجبته المعلم!
- (٢) حيوني و حييت الأصدقاء!
- (٣) أحبني و أكرمني أبواهما!
- (٤) أعطيت و بخلوا إخواننا!

٢٨- عین الجواب الذي يكون « عسى » فيه من أفعال المقاربة فقط:

- (١) عسى أن ينجح الطالب في الامتحان!
- (٢) ﴿ عسى أن يبعثك ربك مقاماً محموداً ﴾
- (٣) عسى أن ينجحوا الطالب في الامتحان!
- (٤) ﴿ عسى أن تكرهوا شيئاً و هو خير لكم ﴾

٢٩- عین ما يجوز فيه تقديم الحال:

- (١) زميلي ناجح ساعياً!
- (٢) هو صديقي مجتهداً!
- (٣) ما أحسن الطالب ساعياً!
- (٤) لا تعثوا في الأرض مفسدين!

٣٠- عین ما يجب نصب المستثنى:

- (١) ما لي إلا آل أحمد شيعة!
- (٢) ﴿ و من يغفر الذنوب إلا الله ﴾
- (٣) تغيرت أخلاق الناس إلا صديقك!
- (٤) ﴿ و لا يلتفت منكم أحد إلا امرأتك ﴾

٣١- عبارت زیر از کیست؟

« و من هذا يتضح أنه لا يجوز اتباع احد المفسرين في تفسيره سواء أكان ممن حسن مذهبه ام لم يكن »

- (١) زرقانی
- (٢) سیوطی
- (٣) آیت الله خویی
- (٤) محمد امین استرآبادی

- ۳۲- در کدام گزینه سبب اجمال نادرست بیان شده است؟
 (۱) ثلاثة قروء: اشتراك
 (۲) ثانی عطفه: حذف
 (۳) فلا تعضوهن: غرابت لفظ
 (۴) طور سینین: قلب منقول
- ۳۳- کدام گزینه در معنای تنزیل و تأویل نادرست است؟
 (۱) مقصود قدما از تنزیل، وحی قرآنی است.
 (۲) مقصود متأخران از تنزیل آیات قرآنی است.
 (۳) تأویل در اصطلاح قدما به معنی «ما يرجع اليه الكلام و ما هو عاقبته»
 (۴) تأویل در اصطلاح متأخران به معنی «بیان المراد من اللفظ حملاً علی خلاف ظاهره»
- ۳۴- جمله زیر از امام باقر (ع) خطاب به کیست؟
 «إن كنت قد فسرت القرآن من تلقاء نفسك فقد هلكت و أهلكت و ان كنت قد فسرتَه من الرجال فقد هلكت و أهلكت، و يحك انما يعرف القرآن من خوطب به»
 (۱) احمد بن حنبل
 (۲) ابوحنیفه
 (۳) مجاهد
 (۴) قتادة
- ۳۵- جمله «القرآن الف الف و سبعة و عشرون الف حرف» از کیست؟
 (۱) ابن عباس
 (۲) خلیفه ثانی
 (۳) امام علی (ع)
 (۴) مسلمة بن مخلد انصاری
- ۳۶- در آیه شریفه ﴿و لو لا فضل الله علیکم و رحمته لاتبعتم الشیطان الا قلیلاً﴾، مستثنی منه چیست؟
 (۱) ضمیر در «لاتبعتم»
 (۲) ضمیر در «اذاعوا»
 (۳) ضمیر در «ردوه»
 (۴) ضمیر «کم» در علیکم
- ۳۷- در کدام گزینه «ایجاز جامع» به کار رفته است؟
 (۱) ان الله یأمر بالعدل و الاحسان
 (۲) قل هو الله احد
 (۳) فمن جاءه موعظة من ربه
 (۴) انه من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم
- ۳۸- استفهام در آیه شریفه ﴿ألیس الله بکاف عبده﴾ به کدام معناست؟
 (۱) الانکار
 (۲) التویب
 (۳) التعجب
 (۴) التقرير
- ۳۹- کدام گزینه قول صاحب کتاب «البیان» در موضوع نسخ آیه ﴿قل لا اجد فیما اوحی الیّ محرماً علی طاعم یطعمه﴾ نیست؟
 (۱) حصر در این آیه حصر اضافی است.
 (۲) نسخ در جمله خبریه واقع نمی شود.
 (۳) محرّمات در حین نزول آیه همین موارد بوده است.
 (۴) روایات متعدد و اجماع فقها به عدم نسخ آیه دلالت دارد.
- ۴۰- عبارت زیر از کیست؟
 «کل قراءة وافقت العربية و لو بوجه و وافقت احد المصاحف العثمانية و لو باحتمال و صحّ سندها فهي القراءة الصحيحة»
 (۱) ابن الجزری در النشر
 (۲) ابو شامة در المرشد
 (۳) سیوطی در الاتقان
 (۴) مکی در التبیان
- ۴۱- ابن کثیر مکی که از قرآء سبعة است، دو راوی داشته است، نام آن دو راوی چیست؟
 (۱) الدوری، السوسی
 (۲) البزّی، قنبل
 (۳) هشام، ابن ذکوان
 (۴) خلف بن هشام، خلاد بن خالد

- ۴۲- بیشتر روایات تحریف، از کدام فرد کذاب نقل شده است؟
 (۱) ابوهریره
 (۲) کعب الاحبار
 (۳) سلیم بن قیس هلالی
 (۴) احمد بن محمد سیاری
- ۴۳- برخی در مناسبات آیات گفته‌اند: «إنّ القرآن انما ورد علی طریقه العرب من الانتقال الی غیر ملائم.» چنین طریقی چه نام دارد؟
 (۱) اقتحام
 (۲) استطراد
 (۳) اقتضاب
 (۴) حسن تخلص
- ۴۴- چه نوع از جناس در آیات ﴿وجوه یومئذ ناضرة الی ربّها ناظرة﴾ وجود دارد؟
 (۱) اللفظی
 (۲) الناقص
 (۳) المذیل
 (۴) المضارع
- ۴۵- نام کتاب سیوطی درباره مجازهای قرآن چیست؟
 (۱) مجاز القرآن
 (۲) الحقیقة و المجاز
 (۳) المجازات النبویة
 (۴) مجاز الفرسان الی مجاز القرآن
- ۴۶- از دیدگاه آیت‌الله خویی آیه شریفه ﴿فلا اقسام ربّ المشارق و المغرب﴾ به چه امری دلالت دارد؟
 (۱) کرویّت زمین
 (۲) مشارق و مغارب سیارات
 (۳) مشارق و مغارب صیفی و شتایی
 (۴) وجود قاره‌ای دیگر در طرف دیگر زمین
- ۴۷- در آیه شریفه ﴿سرابیل تقیکم الحر﴾ چه نوع حذفی به کار رفته است؟
 (۱) اختزال
 (۲) احتبک
 (۳) اکتفاء
 (۴) اقتطاع
- ۴۸- در آیه شریفه ﴿قالوا لبثنا یوماً او بعض یوم﴾ حرف «أو» به کدام معنا است؟
 (۱) ابهام مطلب بر شنونده
 (۲) شک از متکلم
 (۳) تخییر
 (۴) اباحه
- ۴۹- آیه شریفه زیر به نفی کدام قسم از اقسام معجزات دلالت دارد؟
 ﴿و ما منعنا ان نرسل بالآیات الا ان کذب بها الاولون﴾
 (۱) آیه افاده عموم دارد.
 (۲) غیرمعقول
 (۳) اقتراحی
 (۴) ابتدائی
- ۵۰- کتاب «حسن الایجاز» در کدام موضوع نوشته شده است؟
 (۱) اثبات اعجاز قرآن
 (۲) ردّ اعجاز قرآن
 (۳) صنایع بدیعی قرآن
 (۴) «معانی و بیان» قرآن
- ۵۱- از نظر علامه طباطبائی (ره) کدام پاسخ درباره مفهوم «صدق» در آیه مبارک: ﴿الصّٰبِرِیْنَ وَ الصّٰدِقِیْنَ وَ الْقٰنِتِیْنَ وَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ الْمُسْتَغْفِرِیْنَ بِالْاَسْحٰرِ﴾ (آل عمران/۱۷) درست است؟
 (۱) صدق رفتاری
 (۲) صدق گفتاری
 (۳) مشتمل بر همه فضاائل مانند «صبر» و «قنوت»
 (۴) صرف انطباق ظاهر و باطن با یکدیگر
- ۵۲- از نظر علامه طباطبائی (ره) با توجه به آیه مبارک: ﴿قُلْ لِلَّذِیْنَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَ تُخْشَرُونَ اِلٰی جَهَنَّمَ وَ بِنَسِ الْاِمِهَادِ﴾ (آل عمران/۱۲) کدام گزینه نادرست است؟
 (۱) در قرآن «حشر» همه موارد در خصوص بیرون کردن قوم و جماعت از قرارگاهشان به کار می‌رود.
 (۲) در «حشر» بیرون کردن؛ چه به صورت جمعی و چه به صورت فردی مدنظر است.
 (۳) «حشر» بیرون کردن و کوچاندن همراه با زور و اجبار است.
 (۴) «حشر» به معنای مطلق بیرون کردن و کوچاندن است.

- ۵۳- از نظر علامه طباطبائی (ره) با توجه به آیه مبارک: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَ تُدْلِلُ مَنْ تَشَاءُ بِبَيْدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (آل عمران / ۲۶) کدام گزینه نادرست است؟
 (۱) «مُلْك» از آن جهت که مُلْك است حتی آن گاه که در دست غیر اهل آن افتاده، مذموم نیست.
 (۲) واژه «مُلْك» از آن جهت که در این آیه مطلق آمده، شامل «مُلْك حقّ» و «مُلْك باطل»، هر دو می‌شود.
 (۳) «عِزّت» تنها از آن خداست و اگر نزد غیر خدا دیده شود از ناحیه خداست؛ مانند ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَ شِقَاقٍ﴾ (ص / ۲)
 (۴) اصل در معنای واژه «خیر» همان انتخاب است و اگر ما چیزی را «خیر» می‌نامیم، از آن جهت است که آن را با غیر آن مقایسه می‌کنیم و یکی از آن دو را انتخاب کرده می‌گوییم این «خیر» است.
- ۵۴- از نظر علامه طباطبائی (ره) کدام پاسخ درباره «الکتاب» در سه بار تکرار آن در آیه مبارک: ﴿وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُودُونَ أَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ الْكِتَابُ﴾ (آل عمران / ۷۸) درست است؟
 (۱) کتاب اول، کتاب نوشته شده آنان است و کتاب دوم و سوم کتاب الهی
 (۲) کتاب اول و دوم، کتاب الهی است و کتاب سوم کتاب نوشته شده آنان
 (۳) کتاب اول، کتاب الهی است؛ کتاب دوم و سوم کتاب نوشته شده آنان
 (۴) کتاب اول و سوم، کتاب نوشته شده آنان است و کتاب دوم کتاب الهی
- ۵۵- «قائل» در آیه مبارک: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ نَحْنُ أَغْنِيَاءُ﴾ (آل عمران / ۱۸۱) کیست؟
 (۱) صابئون (۲) مشرکان (۳) نصاری (۴) یهود
- ۵۶- از نظر علامه طباطبائی (ره) در آیه مبارک: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ﴾ (آل عمران / ۶۲) کدام نوع از انواع «قصر» به کار رفته است؟
 (۱) قصر قلب (۲) قصر تعیین (۳) قصر افراد (۴) قصر صفت بر موصوف
- ۵۷- با توجه به آیه مبارک: ﴿وَ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَ أَكْفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (آل عمران / ۷۲) کدام گزینه نادرست است؟
 (۱) مراد از «بالذی انزل» باید وحی خاصی باشد که موافق نظریه اهل کتاب بوده است.
 (۲) «آخره» ظرفی است که به مجاز عقلی در جای مظروف خود به کار رفته است.
 (۳) «وجه النهار» ظرف و متعلق به «آمنوا» است که قبل از آن آمده است.
 (۴) مراد از «وجه النهار» به قرینه مقابله، «اول روز» است.
- ۵۸- از نظر علامه طباطبائی (ره) «کفر» در آیه مبارک: ﴿وَ لِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (آل عمران / ۹۷) از کدام نوع است؟
 (۱) کفر نظری به اصول دین (۲) کفر عملی به فروع دین
 (۳) کفر منافقانه (۴) کفر مشرکانه
- ۵۹- کدام پاسخ از نظر علامه طباطبائی (ره) درست است؟
 (۱) اختصاص تأویل به آیات متشابه
 (۲) عدم اختصاص تأویل به آیات متشابه
 (۳) مترادف تأویل و تفسیر در همه موارد استعمال
 (۴) اختصاص تأویل به بیان مصادیق اتمّ و اکمل
- ۶۰- از نظر آیت‌الله معرفت در التفسیر و المفسرون فی ثوبه القشيب کدام مورد از انواع تفسیر به مآثور است؟
 (۱) تفسیر عصری (۲) تفسیر ادبی
 (۳) تفسیر قرآن به لغت (۴) تفسیر قرآن به قرآن

- ۶۱- از نظر شیخ طبرسی (ره) مراد از «تَفْشَلَا» در آیه مبارک: ﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (آل عمران/۱۲۲) چیست؟
- (۱) تنازعا (۲) تقاتلا (۳) تجنبا (۴) تجبنا
- ۶۲- در تبیین علامه طباطبایی (ره) از چگونگی اصطفاء حضرت آدم در آیه مبارک: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَ نُوحًا وَ آلَ إِبْرَاهِيمَ وَ آلَ عِزْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (آل عمران / ۳۳) کدام آیه مورد اشاره قرار نگرفته است؟
- (۱) ﴿وَ عَلَّمَ الْأَسْمَاءَ آدَمَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة/۳۱)
- (۲) ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَ لَا يَشْقَى﴾ (طه/۱۲۳)
- (۳) ﴿وَ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ (البقرة/۳۰)
- (۴) ﴿ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَ هَدَاهُ﴾ (طه/۱۲۲)
- ۶۳- از نظر علامه طباطبائی (ره) در المیزان، روایت شریف امام صادق (ع) که: «المحکم ما یُعْمَلُ به و المتشابه ما مشتبه علی جاهله» اشاره به چیست؟
- (۱) تشابه امری مطلق است. (۲) امکان علم به متشابه وجود ندارد.
- (۳) امکان علم به متشابه وجود دارد. (۴) امکان علم به متشابهات مطلق وجود دارد.
- ۶۴- از نظر علامه طباطبائی (ره) مقایسه موجود در آیه مبارک: ﴿فِيَّةً تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ أُخْرَى كَافِرَةً﴾ (آل عمران/۱۳) مقایسه بین کدام دو امر است؟
- (۱) جهاد در راه خدا و جهاد در راه طاغوت (۲) ایمان به خدا و جهاد در راه او؛ و کفر به خدا
- (۳) جهاد در راه خدا و جهاد در راه شیطان (۴) ایمان به خدا و کفر به خدا و ارتکاب گناهان
- ۶۵- از نظر علامه طباطبائی (ره) الف و لام در «الکاذبین» در آیه مبارک: ﴿...ثُمَّ نَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لُغْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ (آل عمران/۶۱) کدام نوع است و مراد از «الکاذبین» چه کسانی هستند؟
- (۱) الف و لام عهد - دروغ گویان نصرانی در واقعه مباهله
- (۲) الف و لام جنس - همه دروغ گویان در همه ادوار و امکانه
- (۳) الف و لام استغراق - دروغ گویان مشرک در انواع محاجه با پیامبر (ص)
- (۴) الف و لام تلمیح - دروغ گویان یهودی در منازعات کلامی با پیامبر (ص)
- ۶۶- قول علامه طباطبائی (ره) درباره واژه «رتانی» در آیه مبارک: ﴿وَ لَکِنْ کُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَ بِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ (آل عمران/۷۹) کدام است؟
- (۱) واژه‌ای عبری و به معنای عالم عامل
- (۲) واژه‌ای عبری و به معنای مفسر و شارح
- (۳) منسوب به «رب» که «ان» در آن، زائده لازمه است.
- (۴) منسوب به «رب» که «ان» برای تفخیم به آن افزوده شده است.
- ۶۷- از نظر علامه طباطبائی (ره) مراد از ممنوعیت «أن یغل» در آیه مبارک: ﴿وَ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَ مَنْ يَغْلُ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (آل عمران / ۱۶۱) چیست؟
- (۱) اجتناب پیامبران الهی از به زنجیر کشیدن اسیران
- (۲) دوری پیامبران الهی از حيله و نیرنگ به صورت مطلق
- (۳) نزاهت پیامبران الهی از خیانت به خدا و مردم
- (۴) عصمت پیامبران الهی از خطا و اشتباه

- ۶۸- کدام پاسخ از نظر علامه طباطبائی (ره) درباره مفهوم آیه مبارک: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ (آل عمران / ۱۵۹) نادرست است؟
- ۱) لزوم و وجوب تبعیت پیامبر اکرم (ص) از نظر مردم در صورت رایزنی و مشورت با آنان
 - ۲) بیان رضایت خداوند متعال از مشورت و رایزنی پیامبر اکرم (ص) با صحابه پیش از جنگ احد
 - ۳) بیان این اوامر در آیه، با هدف امضای سیره عملی پیامبر اکرم (ص) پیش از نزول آن بوده است.
 - ۴) امر در «فاعف عنهم» اگر چه لفظاً به موارد خاصی منحصر نیست؛ اما شامل «حدود شرعی» نمی شود.
- ۶۹- از نظر علامه طباطبائی (ره) مراد از «وهن» در آیه مبارک: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران / ۱۳۹) چیست؟
- ۱) سستی عزم و اهتمام در ثبات قدم در امر دین و جنگ
 - ۲) ضعف جسمی در مقابله با مخالفان و دشمنان
 - ۳) عارض شدن اندوه و غم در کارزار با دشمنان
 - ۴) ضعف اخلاقی در امور مرتبط با نفس آماره
- ۷۰- از نظر شیخ طبرسی (ره) در مجمع البیان، وجه ذکر «الفاسقون» در مقابل «المؤمنون» در آیه مبارک: ﴿وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (آل عمران / ۱۱۰) کدام است؟
- ۱) بیان صحت ایمان اهل کتاب، مشروط به عدم اتمام حجت شرعی بر آنان در عدم قبول «اسلام»
 - ۲) بیان خروج اهل کتاب از امر به آنان در کتب آسمانی خود درباره اقرار به حقانیت نبوت پیامبر خاتم (ص)
 - ۳) بیان قرب مفهومی کفر نظری و کفر عملی در ارتباط با نحوه عملکرد یهود در قبال رسالت پیامبر خاتم (ص)
 - ۴) بیان تن زدن عده‌ای از صحابه و تازه مسلمانان از اوامر الهی و پیامبر اکرم (ص) در لزوم امر به معروف و نهی از منکر
- ۷۱- مؤلفه اصلی مناظره‌ها و اجتماعات امامان شیعه با مخالفان خود کدام مورد است؟
- ۱) نقد رأی و قیاس
 - ۲) استناد به سنت نبوی
 - ۳) اثبات وجود کتاب علی (ع)
 - ۴) اثبات دانش غیبی برای خودشان
- ۷۲- کدام کتاب به گفته شیخ آغابزرگ تهرانی: «در بردارنده روایات الوافی، بحار الانوار و وسائل الشیعه» بوده است؟
- ۱) عوالم العلوم و المعارف و الاحوال
 - ۲) جوامع الکلم فی دعائم الاسلام
 - ۳) الشفا فی اخبار آل المصطفی
 - ۴) جامع المعارف و الاحکام
- ۷۳- موضوع کتاب «التمهید» نگاشته ابن عبدالبر چیست؟
- ۱) بیان اختلاف نسخ و نقل‌های مختلف موطأ مالک
 - ۲) تدوین فقه مذهب مالکی بر پایه موطأ مالک بن انس
 - ۳) دفاع از اصالت روایات و مطالب موطأ مالک از جهت سند و متن
 - ۴) توجیه زیادت‌ها، نقصان‌ها و تقدیم و تأخیرها در روایات مختلف موطأ مالک
- ۷۴- مقصود رشید رضا از تلاش برای اثبات ناسخ بودن احادیث نهی از کتابت چیست؟
- ۱) تردید در اصالت منابع و مصادر اولیه حدیثی
 - ۲) تردید در منبع بودن سنت برای آموزه‌های دینی
 - ۳) اثبات خاص بودن مخاطبان روایات اذن به کتابت
 - ۴) اثبات تلاش پیامبر برای جلوگیری از گسترده شدن دایره تشریح

- ۷۵- در نقلی آمده است: «ابن ابی عمیر با وجود شنیدن روایات بسیار از مشایخ اهل سنت، از نقل آن‌ها خودداری کرده و تنها به نقل روایات شیعه مبادرت کرد»، این اقدام برای دوری از کدام آسیب است؟
 (۱) تعارض (۲) تخلیط (۳) نقل از ضعفاء (۴) تزویر و تدلیس
- ۷۶- علت تحریم روایت از یونس بن عبدالرحمان توسط بزرگان مکتب قم چه بوده است؟
 (۱) نقل روایات وجاده‌ای و مناوله‌ای توسط یونس بن عبدالرحمان
 (۲) عدم اطمینان از نسخه‌های حدیثی منسوب به یونس بن عبدالرحمان
 (۳) مورد وثوق نبودن یونس بن عبدالرحمان بر پایه سخت‌گیری مشایخ قم
 (۴) تضعیف راویان یونس بن عبدالرحمان و اختلافات فقهی مکتب قم و بغداد
- ۷۷- از نظر صبحی صالح مسافرت و ملاقات محدثان باعث چه تحول مهمی در وضعیت برخی از روایات می‌شده است؟
 (۱) تغییر روایات آحاد به روایات متواتر (۲) تغییر روایات ضعیف به روایات صحیح
 (۳) تغییر روایات آحاد به روایات مستفیض (۴) تغییر شهرت منطقه‌ای روایات به شهرت عام و مشترک
- ۷۸- «المزید فی متصل الأسانید» با کدام یک از اقسام دیگر حدیث می‌تواند در پیوند باشد؟
 (۱) مدرج (۲) مضطرب (۳) مقلوب (۴) مصحف
- ۷۹- «حدیث اشتمل علی امر خفی غامض فی متنه او سنده فی نفس الامر، قادح فی اعتباره مع کون ظاهره السلامة بل الصحه»
 تعریف چه نوع حدیثی است؟
 (۱) مضطرب (۲) مدلس (۳) مدرج (۴) معلل
- ۸۰- عبارت‌های «اسند عنه» و «من اصحابنا» در کتب رجال، به ترتیب از چه نوع الفاظی هستند؟
 (۱) مدح - مدح (۲) جرح - مدح (۳) توثیق - مدح (۴) توثیق - توثیق
- ۸۱- «ما كان اتصاف الجميع بالصححة بقول عدل يفيد الظن المعتمد» تعریف چه اصطلاح حدیثی است؟
 (۱) قوی (۲) صحیح ادنی (۳) صحیح اعلی (۴) صحیح اوسط
- ۸۲- کدام گزینه دیدگاه آیت‌الله خویی در خصوص عبارت‌کشی: «اجمعت العصابة علی تصحیح ما یصح عن هولاء» است؟
 (۱) دعوی الاجماع علی حجیة رواية هولاء عن المعصومین (ع) تعبداً
 (۲) ان هولاء لا یروون الا عن ثقة، فیعتمد علی مراسیلهم کمسانیدهم
 (۳) کلامه لا ینظر الی الحکم بصحّة ما رووه، حتی اذا کان الروایه مرویة عن ضعیف
 (۴) الحکم بصحّة الحدیث المنقول عنهم و نسبته الی اهل البیت (ع) بمجرد صحته عنهم
- ۸۳- کدام گزینه، دیدگاه آیت‌الله خویی درباره اثبات وثاقت راوی با «نص احد اعلام المتأخرین» است؟
 (۱) تثبت به الوثاقه او الحسن مطلقاً
 (۲) لاتثبت به الوثاقه و لالحسن مطلقاً
 (۳) تثبت به الوثاقه بشرط ان یربغ درجه الاستفاضه
 (۴) تثبت به الوثاقه بشرط ان یربغ درجه الاستفاضه
- ۸۴- کدام یک از استدلال‌های زیر از راه‌های اثبات وثاقت راوی نیست؟
 (۱) وثاقه شخص بروایة نفسه عن الإمام (ع)
 (۲) وثاقه شخص بنص احد اعلام المتقدمین
 (۳) الاجماع علی وثاقه الراوی من قبل الاقدمین
 (۴) نصّ الشیخ منتجب الدین علی وثاقه شخص عن الشیخ

- ۸۵- از دیدگاه آیت الله خویی، عبارت کلینی: «الاثار الصحيحة عن الصادقین علیهما السلام» در مقدمه کافی، بر چه مطلبی دلالت دارد؟
- (۱) کان یعتقد بصدور روایات کتابه عن المعصومین (ع) فی غیر المتعارضین، للتصريح علی لزوم الاخذ بالمشهور فی المتعارضین
- (۲) عدم اعتقاده بصدور روایات کتابه عن المعصومین (ع) جزما لاستشهاده بالروایه علی لزوم الاخذ بالمشهور
- (۳) تصریحه بصحة ما یرویه و یدل علی اعتقاده بصدور روایات کتابه عن المعصومین (ع)
- (۴) تصریحه بصحة روایاته جزما علی منهای المتقدمین
- ۸۶- کدام مورد در مقدمه کتب اربعه ذکر نشده است؟
- (۱) جمیع ما فیہ مستخرج من کتب مشهورة علیها المعول و إليها المرجع
- (۲) إن ما أوردته فی کتابی من الأخبار إنما أخذه من الأصول المعتمد علیها
- (۳) يأخذ منه من یروی علم الدین و العمل بالاثار الصحيحة عن الصادقین (ع)
- (۴) و لم أقصد فی قصد المصنفین فی إیراد جمیع ما رووه، بل قصدت إلى إیراد ما أفتی به و أحکم بصحته
- ۸۷- آیت الله خویی در مقدمه معجم رجال الحديث صحت توثیق همگانی کدام مورد را می پذیرد؟
- (۱) مصاحبت با ائمه اطهار (ع)
- (۲) کثرت نقل از معصومان (ع)
- (۳) داشتن وکالت از امام معصوم (ع)
- (۴) وثاقت مشایخ حدیث ابن قولویه
- ۸۸- و لكل من اصحاب الكتب السنة مینزهة یعرف بها فمن اراد فعلیه بصحیح البخاری و من اراد فعلیه بصحیح مسلم و من قصد الی فبغیته لدی ابی داود و من کان یعینه فابن ماجه یلبی رغبته
- (۱) قلة التعليقات - التفقه - حصر الاحادیث الاحکام - حسن التبویب
- (۲) قلة التعليقات - حصر احادیث الاحکام - التفقه - حسن التبویب
- (۳) التفقه - قلة التعليقات - حصر احادیث الاحکام - حسن التبویب
- (۴) التفقه - حسن التبویب - قلة التعليقات - حصر احادیث الاحکام
- ۸۹- کدام یک از آثار قرن اول هجری به عقیده صحیحی صالح از طریق مسند احمد بن حنبل قابل بازیابی است؟
- (۱) عهدنامه سال اول هجری به عنوان قانون دولت اسلامی مستقر در مدینه
- (۲) صحیفه صحیح ابی هریره به روایت همام بن منبه
- (۳) صحیفه صادق عبدالله بن عمرو بن عاص
- (۴) مناسک حج جابر بن عبدالله انصاری
- ۹۰- اشکالات احادیث زیر به ترتیب کدام است؟
- «من صام رمضان و اتبعه ستامن شوال» و «رمی ابی یوم الاحزاب علی اکحله» و «اسبغوا الوضوء و یل للاعقاب من النار» و «و رجل تصدق بصدقة اخفاها حتی لاتعلم شماله ما تنفق یمینه او یمینه ما تنفق شماله»
- (۱) تصحیف، تحریف، ادراج، اضطراب
- (۲) تحریف، تصحیف، اضطراب، ادراج
- (۳) تصحیف، اضطراب، ادراج، تحریف
- (۴) ادراج، اضطراب، تصحیف، تحریف

